

Forslag til mal for delegasjon fra biskop til prost
Oppdatert 29.04.19

1. Grunnlag for delegasjon

Med delegasjon menes overføring av avgjørelsesmyndighet i bestemte oppgaver fra biskop til prost. Hjemmel for slik delegasjon er gitt i Tjenesteordning for biskoper (TOB). Delegasjon innebærer at myndigheten til å treffe vedtak overføres fra biskop til prost. Ansvar forblir likevel biskopens.

Biskopens delegasjon til prosten er hjemlet i TOB § 14, og positivt avgrenset til å gjelde § 2, § 10 og § 11 første ledd til prosten, samt § 7, § 8, § 9 og § 13 til domprost.

Bispemøtet har drøftet spørsmål om delegasjon etter § 7, § 8 og § 9, og finner det ikke tjenlig at disse oppgavene delegeres, ettersom disse er et uttrykk for kjerneoppgavene til biskopen. Heller ikke § 10 annet ledd bør delegeres ettersom dette sees i forlengelsen av biskopens ordinasjonsmyndighet.

2. Delegasjon til prost etter TOB § 14

§ 2 omhandler ledelse av prestedtjenesten. Det er ikke et behov for særskilt delegasjon til prosten ettersom prostens hjemmel for ledelse av prestedtjenesten i vedkommende prosti er hjemlet i Tjenesteordning for proster (TOP) § 1 og § 4.

§ 10 første ledd omhandler samtykke for at ordinerte prester kan forrette i et prosti vedkommende ikke er ansatt i. Det er her ikke behov for delegasjon da dette er hjemlet i Tjenesteordning for menighetsprester § 12.

§ 11 omhandler retten til å gi representanter fra andre kirkesamfunn tillatelse til å preke eller på annen måte medvirke i forordnede gudstjenester og kirkelige handlinger. Prosten delegeres myndighet til å gi representanter for andre kristne trossamfunn tillatelse til å preke eller medvirke på annen måte i forordnede gudstjenester og kirkelige handlinger, og til å gi ordinerte prester fra de trossamfunn Den norske kirke har avtale om utvidet kirkefelleskap med, tillatelse til å forrette gudstjenester og kirkelige handlinger (unntatt vigsel) etter vår kirkes ordninger.

Biskopen bør ikke delegere myndighet til å gi ordinerte prester fra andre kristne trossamfunn enn disse (som vi har avtale med) tillatelse til å forrette gudstjenester og kirkelige handlinger.

Det bør heller ikke delegeres myndighet til å gi dispensasjon fra kravet om kirkemedlemskap.

3. Øvrig delegasjon til prost

Prosten bistår biskopen i dennes tjeneste (TOP § 1) og gis myndighet til å

- erstatte en forordnet enkelthøymesse med en annen gudstjenesteform
- fravike de forordnede antall gudstjenester i en avgrenset periode
- godkjenne gudstjenestesteder som kan nyttes for vigsel, jf. alminnelige bestemmelse for vigsel pkt. 3
- fatte vedtak i enkeltsaker der det er uenighet om utførelse av valg av musikk eller liturgi i gudstjeneste og kirkelige handlinger, jf. Tjenesteordning og kvalifikasjonskrav for kantorer § 7
- tilsette prestevikarer for inntil tre måneder, jf. personalreglement for Den norske kirke § 2. Biskop godkjenner vikarer som er nye i bispedømmet.

4. Delegasjon til domprost

Visitas, vigsling/ordinasjon og kallsbrev er uttrykk for biskopens særlige myndighet og bør tilligge biskopen personlig. Også vigsling av kirker bør forrettes av biskopen. Bispemøtet vil derfor ikke anbefale at dette delegeres. Domprosten kan delegeres myndighet til å vigsle forsamlingslokaler som skal tjene som kirkelokaler for et distrikt, og lokaler i institusjoner som innvies til kirkelig bruk (jf TOB §13), men slik delegasjon bør ikke gis generelt, men avgjøres fra sak til sak.

Visitaser bør stilles i bero dersom de er planlagt gjennomført i en periode der bispedømmet avventer ny biskop.

5. Fungering som biskop

Når prost fungerer som biskop, vil alle oppgaver som er gitt til biskop, med unntak av ordinasjon til prestatjeneste, kunne utøvers av den som fungerer. Det bør likevel tilstrebes en tilbakeholdenhet i utøvelse av utadrettede oppgaver som særlig forbindes med bispetjenesten. Ved ledighet i bispeembetet, hvor prost konstitueres for en lengre periode vil det kunne være aktuelt med flere oppgaver.

6. Generelle regler for forvaltningen

I all saksbehandling skal det tilstrebes en god forvaltningspraksis. Dette innebærer bl.a.:

- Følge forvaltningslovens og offentlighetslovens bestemmelser, så langt de passer.
- Vurdere egen habilitet.
- Føre arkiv og journal etter offentlige bestemmelser.
- Sikre at vedtak er skriftlige.
- Ivareta regler medbestemmelse.

Enkeltvedtak av prosten kan klages til biskopen.